

Verslag vergadering raadsronde rode kamer d.d. 12 mei 2015:

Horecabeleid 2015-2018 (discussiebijeenkomst)

Aanwezig

Fractiewoordvoerders: de heren Barendse en Demandt, de dames Van der Leest en Nuyts en de heer Passenier

Genodigden: de heer Beuker (buurtplatform Wiek), mevrouw Jonge (Vrijthofondernemers), de heer Otten (Vrienden Binnenstad Maastricht en werkgroep Tapijn), de heer Paulus (ondernemer Jekerkwartier) en mevrouw Slors (eigenaar Bed & Breakfast)

Publiek: Bo (student), de heer Hoogenboom (Marketingcommunicatie VVV), de heer Koenen (Horeca Nederland afdeling Maastricht), de heer Kulgar, de heer Moks (ondernemer Stokstraat), de heer Soes (ondernemersvereniging Markt Noord), de heer Talhorst (Horeca Nederland; gezamenlijke ondernemers Onze Lieve Vrouweplein), Marc Vaassen (horecamakelaar) en ongeveer dertig belangstellenden in de kamer en op de gang

Voorzitter: de heer Van der Gugten

College: wethouder Gerats

Griffie: de heer Pieters (secretaris)

Verslag: mevrouw Reedijk

De voorzitter opent de vergadering om 19.00 uur en heet alle aanwezigen van harte welkom. Het is vanavond de bedoeling om meningen en inzichten boven tafel te krijgen over het horecabeleid, toegespitst op de binnenstad, die zullen worden verwerkt in een beleidsplan. Er zal gezocht moeten worden naar een goede balans tussen de verschillende belangen en behoeften. De voorzitter geeft eerst het woord aan de wethouder.

Wethouder **Gerats** zegt dat de horeca van groot belang is voor de stad en dat gastvrijheid het uitgangspunt is. De gemeente wil het goede van de bestaande horeca behouden, maar ook nieuwe initiatieven. Op de hoofdonderwerpen vestigingskansen, differentiatie en kwaliteit vraagt de wethouder om nieuwe impulsen.

Het stadsbestuur vindt dat horeca in de stad meer ruimte moet krijgen, ook voor het gemakkelijker kunnen laten landen van nieuwe concepten. De experimenteergebieden in de stad, zoals Tapijn en Belvédère, bieden kansen voor alternatieve concepten en nieuwe kansen voor de horecafunctie. Een belangrijke vraag is ook of er nog balans is tussen de bewoners van de binnenstad en het belang van de horeca en de economie.

Het stadsbestuur wil meer differentiatie in het aanbod van de horeca. Hierbij wordt gedacht aan studenten, senioren en jongeren. De detailhandel voert steeds meer horecafuncties uit. Andersom wil men ook de horeca de gelegenheid geven voor blurring.

Er is een kwaliteitsimpuls nodig in de horeca. De gemeente wil graag een samenwerkingsverband van gemeente, bewoners, ondernemers en studenten. De wethouder heeft goede ervaringen met de klankbordgroep horeca, waaraan studenten, bewoners en dynamische ondernemers deelnamen. De communicatie moet snel, duidelijk en goed zijn en van twee kanten komen.

Ten slotte vindt de gemeente dat er in bepaalde delen van de stad uitgegaan moet worden van maatwerk.

Een aantal belangstellenden zegt het jammer te vinden dat in deze stadsronde niet alle binnenstadondernemers en betrokken groeperingen zijn uitgenodigd of op de hoogte gebracht. In het rondbriefje staat dat het van belang is dat alle betrokken groeperingen worden uitgenodigd. Ook bewonersorganisaties in de binnenstad zijn niet uitgenodigd, terwijl het feit dat er gewoond wordt in het uitgaansgebied een groot voordeel is.

Voorts nemen zij aan dat het horecabeleid ook geldt voor de ondernemers buiten de binnenstad.

De voorzitter meent dat een selectie uit de klankbordgroep is uitgenodigd. Hij zegt dat de discussie van vanavond als input wordt gebruikt voor de nota, maar dat het ook mogelijk is dat aan het eind van de avond wordt besloten tot een gesprek in een grotere setting. Het gaat vanavond inderdaad over de brede horeca in Maastricht.

Wethouder **Gerats** is ervan uitgegaan dat de bewoners en de horeca Maastricht breed uitgenodigd zouden worden. Wat hem betreft moet de discussie nog een keer gevoerd worden.

De voorzitter begrijpt dat de aanwezigen vinden dat ze uitgenodigd hadden moeten worden. Dit wordt als leerpunt meegenomen. De voorzitter zegt dat de discussie opnieuw zal plaatsvinden in een grotere setting.

De voorzitter vraagt te reageren op de volgende drie stellingen:

- De horeca in Maastricht moet meer ruimte krijgen zodat nieuwe concepten gemakkelijk kunnen landen.
- De grens is al bereikt en de balans bewoners/horeca is verstoord.
- De experimenteergebieden, zoals Tapijn en Belvédère, zijn voor alternatieve concepten absoluut noodzakelijk.

De heer **Otten** zegt dat het terrein van Tapijn een park wordt, waarin beeldbepalende gebouwen een plek krijgen. De gebouwen zijn toegewezen aan de universiteit die gaat bepalen wat ermee gebeurt. De horeca heeft in een bepaald gebouw een contract voor vier jaar gekregen. De Tapijnkazerne is verder niet beschikbaar voor horeca.

De heer **Talhorst** benadrukt dat de horeca in Maastricht een bijzonder grote werkgever is. Bij de evaluatie van de vorige horecanota werd veel gekeken naar de Randstad. Hij denkt dat naar de regio gekeken moet worden omdat daar de concurrentie vandaan komt. In België en Duitsland gelden andere regels. De gemeente Maastricht zou zich daarin moeten verdiepen. De horeca in Hasselt, Luik en Keulen wordt beduidend meer gefaciliteerd door de overheid dan in Maastricht het geval is. Als voorbeelden worden terrassen, verwarming en uitbreiding genoemd. De consument wil meer buiten verblijven en daar moet je op inspelen. De heer Talhorst heeft moeite met een aantal rigide stellingen die in de Terrassennota van Maastricht staan.

De voorzitter vraagt of de heer Talhorst een visie heeft op de balans tussen wonen en leven enerzijds en de horeca als economische motor anderzijds.

De heer **Talhorst** denkt dat het gesprek aangaan met verschillende partijen het belangrijkste instrument is. De horeca wil graag in consensus met zijn omgeving leven. Hij denkt dat het wonen boven winkels geen relatie heeft met de bedrijfstak horeca.

De heer **Otten** merkt op dat de leefbaarheid en de veiligheid in de binnenstad belangrijk is voor het uitgaanspubliek. De situatie is doorgaans veiliger als er veel mensen wonen. Hij vindt dat de leefbaarheid van Maastricht moet worden benut.

De heer **Koenen** zegt dat drie jaar geleden een uitgebreid onderzoek is gedaan naar de kwaliteit van wonen boven winkels in de binnenstad en de relatie met de horeca. Er was niet één klacht. Het rapport is intern beschikbaar bij de gemeente.

De voorzitter vraagt of de horeca nog substantieel moeten kunnen groeien of dat de horeca van kwaliteit moet gaan veranderen.

Mevrouw **Jonge** is van mening dat de horeca moet veranderen. Zij denkt dat de ondernemers mans genoeg zijn om dit in gang te zetten. Ze zullen zelf moeten bekijken of en waar er iets kan worden toegevoegd. Als er nieuwe concepten bij komen, worden de problemen voor de horeca groter.

GroenLinks (Passenier) vraagt of er knelpunten in de regelgeving zijn voor ondernemers die iets willen veranderen.

Mevrouw **Jonge** noemt de terrasverwarming op het Vrijthof als voorbeeld. Terrasverwarming zouden ze moeten kunnen laten komen als het nodig is. Mensen willen na een congres graag even buiten zijn, dat geeft een bepaalde sfeer. Het rookbeleid heeft er ook mee te maken. Het zou kenbaar gemaakt moeten worden aan bezoekers en studenten dat sommige bedrijven tot 02.00 uur 's nachts open zijn. Het kan beter gefaciliteerd worden als er wordt samengewerkt met het MECC, het congrescentrum en de gemeente.

De heer **Hoogenboom** zegt dat er al wordt samengewerkt, maar dat er altijd winst te behalen is als je het conceptmatig benadert. De VVV gaat over de hele stad en de sfeer, maar zou nadrukkelijker met doelgroepen kunnen communiceren. In gezamenlijkheid zou daar een keuze in gemaakt kunnen worden.

De **Liberale Partij Maastricht** (Nuyts) vraagt waar individuele ondernemers tegenaan lopen en of ze suggesties voor verbeteringen kunnen aangeven.

De heer **Paulus** merkt op dat het steeds meer noodzakelijk wordt om maatwerk te leveren. Hij heeft het gevoel dat de beleidsmedewerkers van de gemeente wel bereid zijn om daarin mee te denken, maar dat de gemeente geneigd is naar algemene wetten en regels te kijken als het aankomt op het verlenen van vergunningen en toestemming.

De vraag is ook hoe je nieuwe initiatieven kunt ontplooiën en de zittende ondernemer een bepaalde mate van bescherming kunt bieden.

De heer **Talhorst** zegt dat in de nieuwe Terrassennota de mogelijkheid is opgenomen van een infrastructurele aanleg bij terrasvergunningen. Daar is echter wel een erfdiensbaarheidscontract voor nodig.

Welstand is voor de prachtige monumentale panden heel rigide. Ondernemers met nieuwe concepten haken af omdat ze niet over de ruimtes kunnen beschikken die ze nodig hebben.

D66 (Barendse) vraagt of het voor de ondernemers een bekend fenomeen is dat ze van het kastje naar de muur worden gestuurd. D66 wil graag de éénloketfunctie ondersteunen voor de horecaondernemer.

De heer **Paulus** zegt dat er een casemanager is waar je redelijk gemakkelijk terecht kunt. Het horecadossier wordt nu ook digitaal toegankelijk gemaakt. De ondernemer loopt aan tegen het feit dat hij voor deze zaken tijd moet vrijmaken naast zijn werk.

De heer **Otten** zegt dat er commentaar is geweest op de evaluatie van 2012. Hij heeft er het volgende uit gedestilleerd. In tegenstelling tot hetgeen de bewoners willen, willen de horecaondernemers een soepeler behandeling, ruimere interpretatie, eenvoudige vergunningen, meer vrijheden, minder inmenging, meer mogelijkheden, terrasverwarming het hele jaar door, verlenging van het seizoen, afschaffen van de opruimverplichting, meer exploitatieruimte, ruimere openingstijden, incidenteel langer open, wonen ondergeschikt aan woonfunctie, ruimte voor experimenten en mogelijkheden om te opereren zonder vergunning. Het is onduidelijk wat er met deze wensenlijst gebeurd is, maar er zijn wel meer terrasstoelen buitenverwarming gekomen. De bewoners vinden dat de ruimte voor de horeca wordt opgerekt en vragen zich af waar het ophoudt. Bewoners ervaren overlast, bijvoorbeeld van de stoeprovers.

De stad wil een kennis-, cultuur- en ontmoetingsstad zijn. De bewoners ervaren het als een evenementenstad en een pretstad. De horeca heeft ruim baan en is niet in staat zichzelf te controleren. De heer Otten merkt er overigens niets van dat ondernemers samenwerken.

De **VVD** (Demandt) merkt op dat er een enorme vraag is naar terrassen. De bezoekers gaan ergens anders heen als er geen aanbod van terrassen is. De VVD vindt dat er nog best ruimte te scheppen is om terrassen te creëren op plaatsen waar de gasten dat het prettigst vinden. Er vindt geen wildgroei plaats. Als de gasten het er niet prettig vinden, is het terras zo weer weg. De ondernemers zijn bezig met een evolutie. De tijden waarin men met een sigaretje en een glas bier aan de bar hing zijn voorbij. Er komen andere concepten. De ondernemer moet het waarmaken en de overheid moet het faciliteren. Niet tot in het oneindige, want het moet wel leefbaar blijven en er moet een goede balans zijn.

De voorzitter vraagt of het mogelijk is een kwaliteitsslag in de horeca te maken met de focus op zowel de klant als de omgeving.

De **VVD** (Demandt) zegt dat groei zal volgen op de kwaliteitsverbetering. Het gaat niet zo goed met de horeca. Ze gaan niet naar Social Deal omdat ze dat zo leuk vinden, het is een must. De horeca zal nieuwe concepten moeten bedenken.

Een aanwezige horecaondernemer (Vrijthof) zegt 25 jaar geleden al in Den Haag te hebben gevraagd om versoepeling van de regelgeving voor ondernemers. Het aantal regels is sindsdien met 1400% gestegen. Sinds het rookverbod willen de mensen niet meer zo veel binnen zitten en gaan ze naar

buiten. Men wil nieuwe concepten in Maastricht, maar de koek moet wel met veel meer ondernemers gedeeld worden. Voorts zijn er problemen met parkeren en de doseerlichten aan de rand van de stad. De bezoeker van Maastricht vraagt zich af waarom hij er nog heen gaat. De slag met de omliggende steden wordt verloren. Voor de congresgangers zou er terrasverwarming moeten zijn. Zij lopen nu op maandagavond door de stad en denken dat iedereen dood is. De stad ziet er heel anders uit als er tweehonderd mensen op het terras zitten.

Dennis (ondernemer Jekerkwartier) merkt op dat het nationaal rookverbod gevolgen heeft gehad voor de omgeving. Communiceren met elkaar is de oplossing gebleken. Ze zijn tot overeenstemming gekomen en hebben een horecaconvenant afgesloten in het Jekerkwartier. Er bestaat consensus met de bewoners. Opgelegde regelgeving is daarbij niet noodzakelijk.

Mevrouw **Jonge** vraagt of hiermee bedoeld wordt dat de gemeente moet stoppen met betuttelen en de ondernemer moet laten doen wat hij moet doen.

De aanwezige horecaondernemer (Vrijthof) zegt dat er wel regels moeten zijn, maar dat ondernemers de kans moeten krijgen om te ondernemen.

Een aanwezige bewoner van de St. Bernardusstraat zegt dat kwaliteit veel kan doen in een gebied. De straat is door kwaliteit en vernieuwing een heel andere richting opgegaan. Hij pleit voor nieuwe initiatieven, een vernieuwde vorm van horeca. Maatwerk voor bedrijven en bewoners is heel belangrijk. Kwaliteit kan soms zelfs betekenen dat er minder overlast is. Overleg en openheid zijn enorm belangrijk.

De **Liberale Partij Maastricht** (Nuyts) vraagt of de ondernemers in aanraking komen met situaties waarin de leefbaarheid in de knel komt.

Een aanwezige ondernemer (Onze Lieve Vrouweplein) zegt dat het een ingetogen plein is, waar iedereen van nature rekening houdt met de sfeer van de plek.

De heer **Moks** is ondernemer in de Stokstraat. Hij heeft een goed contact met de bureaus. Als ze problemen hebben, komen ze naar hem toe en worden de problemen naar tevredenheid opgelost.

De heer **Soes** vertegenwoordigt Markt Noord. Het gebied heeft de laatste jaren een mooie inhaalslag gemaakt. Zodra het donker wordt, verandert echter de sfeer op het plein. De verlichting schiet tekort. Tegenover hem zitten nachtcafés, horeca met een totaal ander karakter. Alle aanloopstraten komen wel op het plein uit, waardoor ze ook last hebben van drugsproblematiek. De gemeente zou met verlichting al veel kunnen doen voor het plein.

De aanwezige eigenaar van het Grand Café op de hoek van het plein zegt dat hij ondernemer is van 09.00-17.00 uur en daarna handhaver. Betere verlichting zou kunnen helpen tegen drugsoverlast en jongeren. Als de Dancetour in de stad is, gaan alle zaken op de Markt dicht om 18.00 uur.

De voorzitter vraagt waar de stad en de horeca naartoe moeten in de komende vijf à tien jaar.

De heer **Soes** zegt dat er veel vraag is naar het buiten kunnen genieten. Serres in de winter, droog en warm, zoals in het buitenland.

GroenLinks (Passenier) vraagt of er nog markt is voor nieuwe initiatieven.

Een aanwezige ondernemer zegt dat hij al een tijd bezig is met een discotheek. Om een of andere reden krijgt hij bepaalde dingen niet goed geregeld in Maastricht. Niemand wil zijn handen branden aan een discotheek.

De voorzitter denkt dat het handig is een lijstje met thema's te maken aan de hand waarvan verder gepraat kan worden over bepaalde onderwerpen.

De voorzitter vraagt of de horeca kansen ziet in de nieuw te ontwikkelen stadsdelen.

Dennis denkt dat het verstandig is te kijken naar de mislukking van Kesselskade. Qua stadsbeeld is dat misschien een goede ontwikkeling, maar voor horecaondernemers is het mislukt met die open betonnen windgoot. Er is geen binding met het water. De gekozen vlakken zijn te groot, er is geen groen, er

ontstaan geen prettige looplijntjes. Dat soort dingen moet je meenemen. De ontwikkelingen van de Timmerfabriek worden met interesse gevolgd, maar het zou om dezelfde redenen kunnen mislukken.

De **SP** (Van der Leest) merkt op dat de veiligheid eerst op een hoger niveau moet komen voordat er over andere zaken wordt gepraat.

Dennis zegt dat veiligheid gecreëerd kan worden door de inrichting van de publieke ruimte. Als je de omgeving prettig inricht, zoals met verlichting, groen, inrichting, heb je minder agenten nodig.

Mevrouw **Slors** heeft een Bed & Breakfast op de Tongerseweg. Zij merkt op dat Venetië helemaal vol zit met horeca en dat er niemand meer woont omdat het onbetaalbaar is. Het is er 's avonds daarom ook niet fijn. Ze vraagt of er door de gemeente een maximum is gesteld aan de horeca.

De voorzitter kent het beleid niet, maar weet dat er een duidelijke grens is. De ontwikkelingen in de horeca en de Bed & Breakfasts zijn geëxplodeerd in volume. De ontwikkeling in volume zou omgebogen moeten worden in een ontwikkeling naar kwaliteit en diversiteit.

De **Liberale Partij Maastricht** (Nuyts) vraagt of men als congresganger genoeg zou nemen met een restaurant en een café of dat men ook nog iets zou willen beleven. Maastricht is geen wereldstad. De vraag is of Maastricht een innovatief concept zou kunnen bieden. Als voorbeeld noemt ze loungen in de lange wijnkelder in de Bredestraat.

Een aanwezige ondernemer zegt dat er wel ruimtes beschikbaar zijn, maar dat zulke plannen op veel bezwaren stuiten. Er zijn echt wel ideeën bij de ondernemers, maar ze moeten uitvoerbaar zijn en geld opbrengen.

Iemand uit het publiek vraagt of er geen behoefte is aan een soort structuurkaart van de stad waarop de beleidslijnen voor de toekomstige horeca worden aangegeven. Hij beveelt aan een ruimtelijke visie voor het horecabeleid te maken.

Mevrouw **Jonge** denkt dat de bestaande horeca zijn programmering moet aanpassen aan de evenementenprogrammering en de congressen. Bij evenementen en congressen kan daarop gewezen worden.

De **heer Kulgar** zegt dat in de horecanota gebiedsindelingen staan. Horeca die niet in het concentratiegebied ligt, krijgt weinig mogelijkheden. Kleinere cafés in het concentratiegebied kunnen niet overleven zonder de rokers. Een groot gedeelte van hun omzet is weggevallen. Ze hebben geen eigen terras. Vanuit de bierbrouwerijen en de horecaondernemers zal over een paar jaar de vraag komen naar nieuwe locaties die niet in het horecaconcentratiegebied liggen, maar die bijvoorbeeld leeg staan door vrijkomende detailhandel. Door de huidige regelgeving is dat vrijwel niet te realiseren. Veel initiatieven haken daarop af. De ambtenaren zouden meer mogelijkheden moeten krijgen. De regelgeving is zo strak dat de ondernemer buiten het concentratiegebied zijn zaak niet meer kan verkopen. De regelgeving is van jaren geleden, maar de stedelijke ontwikkeling is nu veranderd. De gemeente zou spreiding mogelijk moeten maken.

De voorzitter neemt aan dat de concentratiegebieden in het leven zijn geroepen om andere gebieden te ontlasten. Je zou er in breder verband over moeten praten.

De heer **Vaassen** is horecamakelaar en betrokken bij mensen die een zaak willen beginnen. Hij krijgt wekelijks aanvragen van mensen van buiten Maastricht die hier initiatieven willen beginnen. Het aantal vierkante meters is vaak een probleem. Er zijn veel ketens die naar Maastricht willen komen, maar ze kunnen door de beperkingen geen ruimte vinden. Hij weet dat veel bestaande ondernemers het moeilijk hebben.

De voorzitter zal het advies geven om nog een stadsronde te houden. Hij vraagt of iemand nog iets wil zeggen.

Bo is student in Maastricht en werkt in de kroeg. Met de achterburen zijn afspraken gemaakt. Ze hebben bepaalde tijden afgesproken voor het wegbrengen van glaswerk en het geluidsvolume. Als zulke afspraken gemaakt worden, zal veel problematiek wegvallen.

Iemand uit het publiek wijst op een artikel in de Figaro waarin een nieuw concept in Parijs wordt besproken. Het gaat over een horecabedrijf dat toestemming heeft voor beperkte detailhandel. Het is nu verboden: als je drank in een fles verkoopt, mag je geen drank schenken. Voor het omgekeerde (winkelgebonden horeca) wordt al wel toestemming verleend.

Wethouder Gerats zegt dat het college overweegt om in Maastricht een pilot te doen met dit concept. De wethouder is bevestigd in zijn idee dat een nieuwe horecanota dringend nodig is. Er moet goed nagedacht worden over het horecabeleid. De nieuwe nota zal niet over twee weken gereed zijn. Het is goed dat de discussie wordt voortgezet.

De voorzitter sluit onder dankzegging voor ieders bijdrage de vergadering om 20.45 uur.

Maastricht, 12 mei 2015

Pieters
Secretaris

Van der Gugten
Voorzitter